

ҚУШЛАР ОЛАМИГА САЙЁХАТ

"Термиз" давлат музей – қўриқхонаси
7Табиат бўлими етакчи мутахассиси
Эшбабаева Хамида Собировна

Аннотация: Ушбу мақолада йиртқич қушларнинг яшаш шароити, улар хақида маълумот ва қаерларда учраши хақида ҳамда қушлар, уларнинг турлари, табиатдаги аҳамияти, юртимиз ҳудудидаги кўчиб юрувчи ва учиб кетувчи қушлар ва уларни муҳофаза қилиш мавзусига бағишиланган. Шунингдек, мақолада айрим қушлар хақида қисқача маълумот берилади. маълумот берилган

Калит сўзлар: Йиртқич қушлар, Нектарчи қушлар, кўчиб юрувчи қушлар, учиб кетувчи қушлар, чумчуксимонлар туркуми, мугуз пластинкалари, "Қизил китоб".

Бутун дунё аҳолиси 1 апрель кунини Халқаро қушлар куни сифатида нишонлайди. Қушларнинг табиат ва инсон ҳаётидаги аҳамияти хилма-хил бўлиб, ўсимликларни чанглантириш, уларнинг уруғини тарқатиш, зараркунанда ҳашаротлар ва кемиравчиларни камайтириш кабилардан иборат. Қушларнинг ўзи ҳам кўпчилик ҳайвонлар учун озиқ бўлади. Улар мева уруғлари билан озиқланиб, ўсимликларнинг тарқалишига ёрдам беради. Нектарчи қушлар эса гулларни чанглантиради. Каклик, қирғовул, ўрдак, ғоз, бедана, каптар ва бошқа қушлар гўшти учун саноат миқёсида ёки спорт үсулида овланади. Денгиз ўрдаги-гааганинг уясига тўшайдиган пари енгил саноатда фойдаланиш учун йиғиб олинади. Қушлар ахлати эса азот ва фосфорли моддаларга бой ўғит ҳисобланади. Қушларнинг табиатдаги эстетик аҳамияти ҳам айниқса катта. Уларнинг сайраши боғ ва ҳиёбонларга кўрк бағишлийди, инсонларда завқланиш ҳиссини уйғотади.

Қушлар-ҳаво муҳитига мослашган иссиқёнли жонивор ҳисобланади. Танаси пат билан қопланган, суяклари енгил, найсимон суякнинг бўшлиғига ҳаво тўлган, жағлари мугуз тумшуққа, олдинги оёқлари қанотга айланган. Улар танасининг ҳарорати ташқи муҳит ҳароратига боғлиқ бўлмайди. Нафас олишда ўпка билан бирга ҳаво халтачалари ҳам иштирок этади. Юраги тўрт камерали, иссиқёнли жонивор, тухум қўйиб кўпаяди.

Ер юзида қушларнинг 10 мингга яқин тури бор. Ўзбекистон фаунасида эса қушларнинг 19 туркумига оид 460 тури маълум. Улар турли оиласаларга мансуб бўлиб, кўриниши, ҳажми, ҳаракатлари билан ажralиб туради. Қушлар яшаш жойига биноан бир неча экологик гуруҳлар: ўрмон қушлари, сув ҳавзалари қушлари, ботқоқ ва соҳил қушларига бўлинади.

Ҳаёт тарзининг йил фаслларига қараб ўзгаришига биноан қушлар ўтрок, кўчиб юрувчи ва учиб кетувчи гуруҳларга бўлинади. Ўтрок қушлар йил давомида бир

жойда яшайди. Бунга мисол қилиб читтак, мусича, күк қаптар, каклик, сүфитүрғай, қирлоғовул, чумчук, майна ва бошқаларни келтириш мүмкин. Йил фаслларига қараб жойини ўзгартыриб турадиган қушлар күчиң өюрувчи қушлар дейилади. Учиб кетувчи қушлар эса кузда бирмұнча совуқ ёки тұтадил иқлими жойлардан иссиқ мамлакатларга учиб кетади ва ўша жойларда қышлайди. Учишдан олдин ular бир жойға тұпланиб, гала ҳосил қиласади. Қушлар ҳар хил пайтда учиб кетади. Масалан, қалдирғоч, бұлбұл, зарғалдоқ ва лайлаклар анча барвақт, яни ёз охирларида ёки әрта кузда, ҳали уя құрган жойда ҳаво иқлими ва озиқ мұл бўлишига қарамасдан учиб кетади. Ўрдак, ғоз ва оққұш кеч кузда, яшаш жойидаги сув ҳавзалари музлаб, озиқ тополмай қолганидан сұнг учиб кета бошлайди. Шуниси эътиборга лойиқки, қушлар қышлов жойига доимо бир хил йўлдан учиб боради. Қушларнинг учиб кетиши яшаш жойидаги иқлимининг мавсумий ўзгаришга мослашганидан иборат. Шимолий ва ўрта минтақаларда яшайдиган қушлар йилнинг энг қулай иссиқ даврида уя қуриб, жўжа очади ва уни боқиб, вояга етказади. Йилнинг ноқулай, озуқа кам бўладиган қиш масумини бошланишидан олдинроқ қышлов жойларига учиб кетади. Олимларнинг аниқлашича, қушларнинг баҳорда ўз ватанларига учиб келиши ва кўпайиши уларнинг инстинкти билан боғлиқ. Кузда кунларнинг қисқариши қушларнинг қышлов жойига учиб кетиши учун сигнал бўлади. Қышлов жойига учиб кетаётган қушларнинг йўл топишида қуёшга қараб мўлжал олиш қисман аҳамиятга эга. Чунки, кўпчилик қушлар кундузи озиқланиб, кечаси учади. Тажрибаларда уларнинг юлдузларга қараб йўл топиши аниқланган. Айрим қушлар ер магнит майдонининг ўзгаришини қабул қилиши ҳам мүмкин. Қышлов жойи, учиб кетиш йўли, тарқалиши ва умр кўришини аниқлаш мақсадида қушлар ҳалқалалнди. Бунинг учун қушнинг оёғига ҳалқалаш марказининг манзили ёзилган ҳалқа кийдириб, учирив юборилади.

Ҳалқаланган қушни тутиб олган киши ҳалқани ечиб олиб, уни хат орқали кўрсатилган манзилга юбориши керак. Ҳалқалаш орқали Ўрта Осиё лайлакларининг Шимолий Ҳиндистонда, Европа лайлакларининг Жанубий-Шарқий Африкада, булбулларнинг тропик Африкада, қалдирғочларнинг Африка ва Ҳиндистонда қишлиashi аниқланган.

Барчамизга маълум бўлган қалдирғочлар чумчуқсимонлар туркумига киради ва юртимиизга баҳорда учиб келиб, ёзнинг охири ёки кузнинг бошида учиб кетадиган қушлардан саналади.

Қалдирғоч танасининг орқаси кўкимтир-қора, қорин томони оқ, пешана ва бўйни қизғиши-қўнғир, қанотлари ингичка ва узун. Думи ҳам узун бўлиб, иккига ажралган бўлади. Унинг оёқлари калта ва кучсиз ривожланган. Ясси ва қисқа тумшуғи жуда кенг очилади. Қалдирғоч тумшуғи ёрдамида ҳавода учайтган ҳашаротларни тутади. Қалдирғоч айвон пештоқи ёки шифт остидаги тўсинларга, баъзан деворга ҳам сўлаги билан аралаштирилган уя қуради. Уяга 4-6 та тухум қўйиб, урғочиси босади. Болаларини ҳашаротлар билан озиқлантиради. Қалдирғочлар деярли

бутун кунни ҳавода ўтказади. Ўлжасини ҳам ҳавода тутади. Учиб кетаётган қалдирғоч сув юзасига тегиб ўтиб, чўмилади ва сув ичади. Зарғалдоқ чумчуқсимонлар туркумининг зарғалдоқсимонлар оиласига киради. Ўзбекистон ҳудудига баҳорда учиб келади ва уя қуради. Зарғалдоқ тўқайларда, тоғ этакларида, умуман, дараҳт бўлган барча жойларда яшайди. Уясини баланд дараҳтларга қуради. 3-4 дона тухум қўяди. Зарғалдоқ асосан хашаротлар ва уларнинг личинкалари билан озиқланади. Қишлоқ хўжалигига фойда келтиради. Мева пишиғида қисман мевалар билан ҳам озиқланиб, боғларга бир оз зиён келтиради.

Ўзбекистонда қишлийдиган яна бир қуш Қораялоқдир. Қораялоқ-чумчуқсимонлар туркумининг бир уруғи. 62 та тури маълум. Европа, Осимё ва Америкада тарқалга. Танасининг узунлиги 20-25 см. Ерла сакраб ҳаракатланади. Уясини якка ёки колония бўлиб, дараҳт, бута, баъзан ерга, кўпинча лой, ўсимлик барги, новдасидан ясайди. Йилда бир-икки марта 3-7 тдан тухум қўяди. Хашаротлар, ўргимчаклар, молюска, мевалар билан озиқланади. Ўзбекистонда қораялоқ, бўз қораялоқ деган турлари бор. Қораялоқ ва унинг кенжা тури Туркистон қораялоғи ўтроқ яшайди.

Мой қурти чумчуқсимонлар туркумининг бир уруғи. Ҳаёти дараҳт ва буталар билан боғлиқ. Тоғ, саҳро, дарё бўйларида бутазорларда яшайди. Осиё, Африка, Европада тарқалган. Ўзбекистондамой қурти, бўз моқурти, Қозоғистонда мой қурти деган турлари тарқалган. Мой қуртлар кузда қишлиш учун Африка, Арабистон, Хинди斯顿 томонларга учиб кетади. Баҳорда яна қайтиб келади. Уясини кўпинча ўсимликлар устига қуради. Йилда икки марта 5-6 тадан тухум қўяди. Болаларини эркак ва урғочиси биргаликда парвариш қилади. Мойқуртлар фойдали қушдир. Улар ҳар хашротлар ва уларнинг личинкаси билан озиқланди. Улар яхши сайрагани учун одамлар қафасда ҳам сақлади. Лекин қафасга улар тезда кўникмайдилар.

Булбул чумчуқсимонлар туркумига мансуб бўлиб, тўқайзорлар, бутазор, боғ ва қишлоқлар, кенг баргли дараҳтлари бўлган тоғларда учрайди. Қанотларининг узунлиги 78-95 мм. Қишлиш учун Жанубий Арабистонга учиб кетади. Май-июн ойларида 4-5 дона тухум қўяди. Тухумни урғочиси 13-14 кун босади. Боласи 15 кундаёқ уча бошлайди. Булбул хашаротлар ва уларнинг личинкалари билан озиқланади. Хозирги кунда уларнинг сони камайиб кетяпти ва жуда химояга муҳтождир. Юртимизга қишлиш учун келадиган, чумчуқсимонларнинг энг йирик турларидан гўнгқарға зағча ва олақарға ҳисобланади. Гўнгқарға қишлиш учун шимолий ҳудудлардан ўлкамизга учиб келади. Март ойларида эса учиб кетади. Қишилари гўнгқарғалар зағчалар билан бирга катта гала ҳосил қилади. Бундай гала баланд дараҳтларнинг шохида тунайди.

Ғозсимонлар туркумига киравчи ёввойи ўрдак ва ғозлар ҳам кўчиб юрувчи қушлардан ҳисобланади. Улар тумшуғининг қирраси бўйлаб ҳар хил шаклдаги мугуз пластинкалар жойлашган. Тумшуғининг уни эса кенгайган. Ғозсимонларнинг

тухумдан чиққан жужалари урғочисининг орқасидан эргашиб юради. Ўрдаклар сув тубидаги балчиқни түмшүғи билан мугуз пластинкалари орқали, ундан майда жониворлар ва ўсимликларни ажратиб олади. Ўрта Осиё сув ҳавзаларида ёввойи ўрдак, чуррак, суқсун учрайди. Ёввойи ўрдак эркагининг боши тўқ яшил, бўйни оқ, урғочисининг түмшүғи қизғиши, думи оқиш бўлади. Улар кузда қишлоғ жойларига кўчиб ўта бошлайди. Ўрдаклар Осиёнинг жануби, Шимолий

Африка, марказий америка, шунингдек, ўлкамиз жанубидаги сув ҳавзаларида қишлийди. Эрта баҳорда дарёлар бўйидаги қамишзорлар ва қалин ўтлар орасида уя юради. Ёввойи ўрдак хонаки ўрдакнинг наслбошиси ҳисобланади.

Саъва-Ўзбекистонда саъвалар Чотқол тизмаси, Нурота, Туркистон, Зарафшон, Ҳисор тизмалари, Кўхитанг ва Боботоғда уя юради. Уясини кенг баргли дарахтларнинг энг юқори шохига саватча шаклида юради. 4-7 тагача тухум қўяди ва полапонларини ота-онаси бирга боқади. Саъвалар заарли хашаротларни, айниқса шира (ўсимлик бити)ни қириб, қишлоқ хўжалигига фойда келтиради. Бу қушча тоғ олди жойларидаги боғларда, кенг баргли ўрмонларда яшайди. Катта шаҳарлар ва водийларда саъвалар октябрь ойининг охирида пайдо бўлади ва март охиригача шу жойда қолади. Саъвалар хашаротлар билан бирга ўсимлик уруғлари билан ҳам озиқланади. Сайроқи қуш ишқибозлари саъваларни қафасда боқишиади.

Юртимизда қиши кезлари қорабош саъвалар пайдо бўлади. Бу қуш Сибирда уя юради, кўчиб ўтаётган пайтда Ўзбекистонга қўниб ўтади. Бу саъва бўзбош саъвага ўхшаса-да, лекин ранги анча очроқ. Энсаси ва боши тепасининг орқа қисми қора рангда. Номи ҳам шундан олинган. Бошининг олди оч қизил, қанотларида эса катта-катта сариқ ҳоллари бор.

Қарқара-Бу йирик қуш бўлиб, бўйи бир метрдан узунроқ, қаногтлари эса ёзилганда 2 метрга етади, оғирлиги 2 килограмма келади. Унинг патлари момикдек, айрим турлари, айниқса, оқ қарқаранини жуда чиройли. уни мана шу чиройли патлари учун ҳар йили юз минглаб нобуд этишган. Шунинг учун оқ қарқаралар ҳозир ниҳоятда оз қолган. Ўрта Осиёда қарқараларнинг оқ қўтон, кўк қўтон, жийран ва бошқа турлари бор. Бу қушлар давлат томонидан муҳофазага олинган. Кул ранг қарқара оқига қараганда анча йирик, лекин унчалик чиройли бўлмайди. Уларни кўпинча ботқоқлик ва кўлларда учратиш мумкин. Республика изда Сирдарё, Зарафшон, Амударё, Сурхондарё дарёларида бўйида февраль-март ойларидан октябргача учратиш мумкин. Қарқара овга чиққанида бўйини ичига тортган ҳолда бир жойда қимир этмай тураверади ёки узун ингичка оёғини охиста кўтариб-тушириб, қирғоқда у ёқдан бу ёққа юраверади. Ботқоқликда ёки сувда ов қиладиган барча қушлар: лайлаклар, турна, қизилғозлар(фламинго)нинг оёғи мана шундай тузилган. Мана, қарқара балиқ ёки қурбақани кўриб қолса, у яшин тезлигида найзадек ўткир түмшүғи билан ўлжасини тутиб олади. Шу найза-түмшүғи билан у ўзини ҳимоя қиласи. Қарқаралар уясини баланд дарахт тепасига юради. Уясининг қалинлиги 150,

эни 60 сантиметрга етади. Уни шох-шабба ёки қамишдан қуради. Баҳорда 3-7 тагача кўкимтири рангли тухум кўяди.

Қарқара қуруқлиқда сичқон ва ҳашаротларни тутиб ейди. Тўда бўлиб, кўпинча энг йириклари бирга яшайди. Баъзан тўдадада фақат бир тури, айрим ҳолларда ҳар хил турлари бўлади.

Фозлар-нисбатан йирикроқ, эркаги ва урғочиси бир хил рангда бўлади. Улар ўсимликлар билан озиқланади. Бақувват тумшуғи четларидағи ўткир мугуз пластиналари ёрдамида ўсимликларни қирқиб олиб ейди. Ўзбекистонда хонаки ғозларнинг аждоди бўлган кулранг ғоз ин қуриб, бола очади. Бу қуш Амударё этакларида ва Зарабшон дарёсининг қуви оқимларида учрайди. Европа, Шимолий Африка, Жанубий-Шарқий Осиё ва Ўрта Осиё сув ҳавзаларида қишлиайди. Фозлар гўшти учун овланади. Кўчиб юрадиган қушлардан яна бири лайлаклардир. Лайлак соҳил қуши ҳисобланади. Соҳил қушлари сув ҳавзаларининг саёзликлари, соҳил яқини ва ботқоқликларда озиқланади. Шунинг учун улар саёзликларда ва балчиқда яхши юрдаи. Тумшуқлари ёрдамида озиғини олади, лекин сувда сузолмайди. Лайлаклар анча йирик, оёқлари ва тумшуғи узун қушдир. Оқ лайлакнинг қанотлари кенг ва қора бўлади. Узун оёқлари уларга балчиқда бемалол ҳаракатланиш имконини беради. Оқ лайлак йирик дараҳтларнинг шохларига ёки эски биноларнинг томига уя қуради. Бақалар, сичқонлар, турли ҳашаротлар ва калтакесаклар билан озиқланади. У жуда фойдали қуш бўлгани ва сони камайиб кетганлиги учун муҳофаза қилинади. Йиртқич қушлар орасида ҳам кўчиб юрадигани кўплаб учрайди. Шундай қушларда бири қора калхатдир. Қора калхат воҳалар, тўқайлар ва тоғларда, хуллас дараҳтлар бўлган ҳаммма жойда учратиш мумкин. Учиди бораётган калхатни айри думига қараб осонгина билиб олиш мумкин. Калхат Марказий Африка ва Жануби Осиёда қишлиайди, март ойларида учиди келиб, дараҳтларнинг шохига ин қуради.

Калхат жуда фойдали қуш бўлиб, кўпинча бақалар, кемирувчилар, ҳар хил ҳашаротлар, шунингдек, күшхоналарнинг ташландиқлари ва ўлаксалар билан озиқланади. У баланд ҳавода учиди, ўлжа ахтаради.

Қушларнинг кўчиб юриши, учиди ва қайтиб келиши уларнинг қишлоғни соғ-омон ўтказишлари, келгусидаги кўпайишлари учун зарур омил ҳисобланади. Қушлар қаерда қишиласалар ҳам уларни ҳимоя қилиш керак. Қушларни муҳофаза қилиш уларни безовта қилмаслик ва уясини бузмаслиқдан иборат. Таҳқи муҳитнинг ўзгариши, сув, ҳавонинг ифлосланиши, дараҳтзорлар, ўрмонларнинг йўқ қилиниши маълум бир ҳайвон, ўсимлик, қуш турларининг йўқ бўлиб кетишига сабаб бўлмоқда. Бундай ҳодисаларнинг олдини олиш мақсадида ҳар бир мамлакатда “Қизил китоб”лар тузилган. Хусусан, Ўзбекистон Республикаси “Қизил китоби”га киритилган қушлар орасида кўчиб юрувчилари ҳам кўп. Қор кўп ёқсан кунлари майда қушлар учун дараҳт шохлари орасига донхўраклар ўрнатилиб, дон-дунлар сепиб қўйилса, уларнинг қишдан талафотсиз чиқиб олишларига сабаб бўлади.

Улар йиртқич қушлар (*Falconiformes*) – қушлар синфининг туркуми. Бошқа қушлардан йиртқич қушлар ажралиб туради. Улар кучли ва қайрилган түмшүғи, катта кўзлари, кучли оёқ ва тирноқлари билан фарқланади. Табиатнинг ажойиб жониворлар, барча халқларда улар куч, довюраклик ва гўзаллик рамзи. Табиий шароитда йиртқич қушлар ўлжа бўлган ҳайвонларни бутунлай қириб ташлай олмайди. Бунга жуда кўп мисоллар бор. XX-асрнинг биринчи ярмида йиртқич қушларнинг сони қўп бўлишига қарамай Орол денгизида жуда кўп сувда сузуви қушлар турлари яшаган, Тён-Шон ва Памир-Олой тоғларида сұғурлар минглаб тоғ ёнбағриларда яшаган, тоғ ғозлари ва анғиртлар кўлларда уялаган. Танаси йирик ёки ўртача катталиқда, энг майдада вакили – карлик лочин қанотининг учунлиги 9-10 см, энг йирик Америка тасқарасининг қаноти 115 см, ёйилганида 2.5-3 м, вазни 8-12 кг. Тумшүғи кучли ривожланган, учки қисми илмоққа ўхшаш эгилган бўлиб, ўлжаси терисини йиртиш ва этини узиб олишга мослашган. Оёқлари ўртача узунлиқда, панжалари кучли ривожланган, тирноқлари ўткир, илмоқсимон эгилган. Тирноқлари ёрдамида чанг солиб ўлжасини ўлдиради ва уни ушлаб туради. Йиртқич қушларнинг тумшүғи асосидаги териси патсиз, очик рангли бўлиб, танасининг бошқа қисмидан ажралиб туради. Патлари тифиз бўлиши, кўзлари бошининг икки ёнида жойлашганлиги билан япалоқ қушлардан фарқ қиласи. Жиғилдони жуда кенг, тана вазнининг деярли ярмига тенг келадиган озиқни сиғдиради. Кўпчилик турлари моногам. Тухумдан чиқсан жўжасининг кўзи очик, танаси пат билан қопланган бўлса хам уяди узоқ вақт яшайди. Кўпчилик йиртқиш қушларнинг нари ва модаси бир хил рангда, кўпинча нари модасига нисбатан кичикроқ ёки бир хил катталиқда (Америка кондорининг нари йирикроқ) бўлади. Одатда тухумдан бири ривожланмай қолади. Жўжалар бирин-кетин чиқмайди. Энг кичиги катталардан ривожланмай қолиб кетади ва кўпинча яшаб кетолмайди. Индан учиб кетиб, ёш қушлар ўзига озиқа тополмайдилар, бир қисми нобуд бўлади. Йирик йиртқич қушлар жинсий вояга 5-6 йилда етади. Шу сабабли йиртқич қушлар ҳеч қачон қўп сонда кўпаймайди. Кундузи хаёт кечиради. Ер юзида кенг тарқалган. Анча узоқ яшайди. Тутқунликда лочин 55, бургут 46, тасқара 69, қирғий 25 йил яшаган. Йилда бир марта, баъзан 2 марта кўпаяда. Дарахтлар шохи, каваги, қоялар ва ерга уя қуради

ёки бошка қушлар уясини эгаллайди. Одатда, ўша жуфтнинг ўзи хар йили бир жойнинг ўзига уя қуриб, бола очади. Йирик йиртқич қушлар 1-2 та, майдалари 6-7 та, баъзан 9 тагача тухум босади. Тухумини биттадан бир неча кун давомида қўйганидан уядаги жужалари хам хар хил ёшда бўлади. Йирик йиртқич қушлар (*Mac, burgut, болтаютар*) 2 ой, майдлари 1 ойга яқин тухум босади. Майда ва ўртача катталиқдаги қушларнинг жўжаси 1 ойдан, йирик қушларники 3, хатто 4 ойдан сўнг учирма бўлади. Йиртқич қушлар хар хир хайвонлар, асосан, сут эмизувчилар, қушлар ва хашаротлар, баъзан баъзан хайвонлар ўлимтиги билан озиқланади. Тропик минтақаларда (Африка) яшовчи айрим йиртқич қушлар мевалар билан

озиқланади. Ўлжасини хаводан туриб излайди; шунинг учун кўзлари, учиш қобилияти яхши ривожланган. . Шүниси таажубки, йиртқичлар ўз ўлжаларининг саломатлиги ва популяцининг ривожланишига таъсир кўрсатади. Йиртқич ҳайвон кам ҳаракатчан ҳайвон ёки қушни пойлади. Шунинг учун йиртқичнинг ўлжаси биринчи бўлиб яхши ривожланмаган, касалвон, ўзини химоя қилолмайдиган ёшларга, қариб қолган жониворларга ҳамла қиласди. Саломат, кучга тўла ҳайвонлар қочиб қутуладилар. Табиатда йиртқичлар бўлмагандан, замонавий ҳайвонлар қандай кўринишда бўларди? Балки улар кам ҳаракатчан, кўриш ва эшитиш қобилияти паст бўлан, турли касалларга дучор бўларди Йилда бир марта узоқ вақт тўлиқ тўлладиди. Йиртқич қушлар кишиларнинг хўжалик фаолиятида мухим ижобий ахамиятга эга. Қўпчилик турлари қишлоқ хўжалик экинлари зааркундалари, кемирувчилар, ҳашаротларни қириб фойда келтиради. Бошқалари эса кучсиз ва касалланган ҳайвонлар билан озиқланиши туфайли табиатда доим содир бўлиб турадиган табиий танланиш асосий омили хисобланади. Бугун йиртқич қушлар, айниқса Ўрта Осиёда тарқалган ўлкан фойда келтириши исботланди. Ўзбекистон ҳудудида йиртқич қушларнинг 41 тури мавжуд, Улардан 19 таси Ўзбекистон Қизил Китобига киритилган. Нурота тоғ тизмасида, Айдар-Арнасой кўллар тизими ва Қизилқумнинг жануби-шарқий қисмида йиртқичқушларнинг 32 тури, 17 таси ин қуради ва 15 таси учеб ӯтади ва қишлияди. Йиртқич қушларнинг сони камайиб бораётганлиги сабабли кўпчилик мамлакатларда муҳофаза қилинади. 290 та тури маълум. Йиртқиши қушлар туркуми 5 та оиласига мансуб бўлган 40 тури учрайди. Қора қалхат - Қарчиғайлар оиласига мансуб ўртача катталиқдаги йиртқич қуш. Қарғадан йирикроқ, узун ва кенг қанотли ва узун думли. Қанотларини ёзгандаги кенглиги 160-180 см га етади. Ранги қўнғир, қари қушларнинг боши оч тусда бўлади. Думида ўйилма бор. Шу белги туфайли бу тур ҳудудимизнинг бошқа йиртқич қушлардан яхши фарқланади. Евросиё, Африка, Австралияда кенг тарқалган. Ўзбекистонда барча ҳудудларда учрайди, лекин кам сонли. Бизнинг туманда одатда учеб ӯтади. 1960-йилларгача Нурота тоғларда уялаши одатий эди, ҳозир уялаш жойларида безовта қилиниши ва тоғ воҳаларининг ўзлаштирилиши натижасида жуда кам сонда ин қуради. Одатда сув ҳавзалари ёнида ўрмонлар атрофида, Ўрта Осиё тўқай ва қайир тоғли ўрмонларда ин қуради. Ўзлаштирилган ерларда, аҳоли яшайдиган жойлар атрофида ин қуриши кузатилган. Инни дараҳтда жойлаштиради. Бизнинг туманда март ойида учеб келади. Апрельда 2-4та тухум қўяди. 30 кун давомида тухумни фақат урғочи босади, эркаги эса ўлжани олиб келади. Полопонлари июн-июлда уча бошлайди. Кузги учеб ӯтиш даври - сентябрь-октябрьда, баъзан Ўзбекистонда қишлияди. Қора қалхат озиқага бефарқ қарайди.

Турли ўлаксалар ва ташландиқлар, кемирувчилар, амфибиялар, калтакесаклар, ҳашаротлар, қушлар, уларнинг болалари ва тухуми билан озиқланади. Сувқийғир (ёки скопа) - Скопалар оиласига мансуб ўртача катталиқдаги йиртқич қуш.

Қанотларини ёзгандағи кенглиги 145-170 см га етади. Танасининг усти түқ тусда, остки қисми деярли оқиш бўлади. Қанотларининг эгиладиган қисмидаги түқ тусли доғ ва кўзидан бошлаб бўйни орқали қорамтири йўл ўтганлиги яққол кўзга ташланади. Урғочилар эркагидан каттароқ, лекин рангида фарқи йўқ. Ўзгача қўриниши ва ранги билан ҳудудимизнинг бошқа йиртқич қушларидан фарқланади. Сувқийғир - қўчманчи тур, Ер куррасида Антарктидадан ташқари кенг тарқалган. Ўзбекистонда сони доимо кам бўлган. Саноқли ва номунтазамдир Амударёнинг қуви қисмida уялайди. Жуда камдан-кам қучиб ўтиши даврида деярли барча ҳудудларда учрайди. Ўзбекистон Қизил китобига киритилган. Сув режимининг ўзгариши оқибатида яшаш жойларининг емирилиши натижасида камайиб кетган. Электр узатиш тизмаларида кўпи нобуд бўлади. Асосан, балиқ тутиб ейди. Шунга кўра, уларни кўпинча сув ҳавзалари яқинида учратиш мумкин. Қирғоқларда баланд дарахтларда, юқори вольтли электр узатиш симлари устунларида, геодезик тепаликларда, қояларда уя қуради. Сувнинг устида учиб ов қиласди. Ўлжани излаб парвозда муаллақ қолиб, қанотларини силкитади. Сув ҳавзасида сузиб юрган балиқни кўриб, қанотларини йиғиб, сувга ўзини ташлайди, оёқларини олдинга чўзиб, 150-350 г айримларида 1кг гача бўлган балиқни тутиши мумкин. Баҳорги учиб ўтиши март-май ойларида, кузги учиб ўтиши август-октябрьда бўлади. Ботқоқлик бўқтаргиси - Қарчиғайлар оиласига мансуб ўртача катталикдаги, узун қанотли ва узун думли йиртқич қуш. Қанотларининг ёзганда кенглиги 110-140 см га етади. Эркаклари урғочидан ранги билан фарқланади. Эркагида бош, бўйин

танасининг усти ва қанотининг олди қисми жигар ранг ва кулранг бўлади, қанотининг учи қора. Қорни олов ранг ёки оқиш. Думи, қанотининг кўпнинг қисми ва деярли бутун қаноти орқаси оч кулранг. Урғочи жигар рангли, бошида оловранг ёки сарғишироқ «қалпоғи» бор. Ёшлари ранги билан урғочига ўхшайди. Ботқоқлик бўқтаргиси қалин қамиш ва қўға билан қопланган ботқоқлик, кўл ва нам яйловларда яшайди. Евросиёда кенг тарқалган. Ўзбекистон текисликларининг барча ҳудудида учрайди, тоғларга ҳам учиб ўтади. Айдар-Арнасойда ин қуради, учиб ўтади ва қишлияди. Қамишзорларда инқуради. 2-бта тухум қўяди. Кичик ва ўртача қушлар (ўрдак катталигига), уларнинг жўжалари ва тухуми, қурбақа, ёш ондатралар,

юмронқозик, қўшоёқ, дала сичқонлари, калтакесаклар, йирик хашаротлар билан озиқланади. Айримларида ўлаксалар ва чалаўлик балиқларни ейди. Ўртача баландликларда ўлжани излаб парвоз қиласди. Бизнинг туманда бошқа бўқтаргиси турлари ҳам учрайди: Дала бўқтаргиси (*Circus cyaneus*) ва дашт бўқтаргиси (*Circus macrourus*) қушлар учиб ўтиш даврида кам сонда учрайди. Ўтлоқ бўқтаргиси (*Circus pygargus*) қушлар учиб ўтиш даврида учрайди ва кам сонда уялайди.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР:

- 1.Ўзбекистон Республикаси энциклопедияси. Тошкент, 1997 йил.
2. О.Мавлонов. “Биология”. 2017 йил.
3. У.Обидов. “Мактаб ўлкашунослигидан услубий қўлланма”. Фарғона, 2006 йил.